

Sygn. akt IV U 12/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 października 2015 roku w Ś.

sprawy z odwołania **W. Ż.** reprezentowanej przez A. Ż.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia (...)roku, znak: ZP. (...). (...)

o ustalenie niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

A. Ż. odwołała się od orzeczenia z (...). dotyczącego pkt 7 wnosząc o korektę z nie wymaga, na wymaga co uzasadniła m. in. tym, że dziecko często choruje, jest pod stałą opieką lekarzy specjalistów alergologa, laryngologa, dermatologa, logopedy, psychologa, lekarza rodzinnego oraz pedagoga. Dziecko ma stwierdzoną astmę oskrzelową i niedosłuch, ma zespół (...), wymaga diety bezglutenowej. Łapie wszystkie infekcje typu zapalenia górnych dróg oddechowych, częste zapalenia krtani, anginę ropną oraz zapalenie oskrzeli. Poświęciła się opiece nad córką, rezygnując z pracy zawodowej ze względu na stan jej zdrowia.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniósł o oddalenie odwołania uzasadniając to m. in., że stwierdzone u W. Ż. schorzenia nie powodują niezdolność do zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych tworzącej konieczności zapewnienia stałej opieki.

Sąd ustalił:

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w D. orzeczeniem z dnia (...) zaliczył małoletnią W. Ż. do osób niepełnosprawnych do (...)symbol przyczyny niepełnosprawności -07-S, a w zakresie wskazań m. in., że nie wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji (pkt 7).

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. w dniu (...) utrzymał w mocy zaskarżone przez A. Ż. orzeczenie z (...) (...) w D. .

Od tego orzeczenia A. Ż. odwołała się do tut. Sądu.

Dowód:

-orzeczenie z (...) (...) w D.

-orzeczenie z (...) (...) we W.

w aktach (...) w załączeniu.

Biegli sądowi specjaliści: laryngolog- alergolog i chorób dzieci orzekli, że W. Ż. nie spełnia kryteriów zaliczenia do dzieci niepełnosprawnych wymagających konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji (pkt 7).

Dowód:

-opinia biegłych –k. 14-16

-opinia uzupełniająca - k. 50-53.

Sąd zważył:

Odwołanie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 4 a ust. 1 ustawy z 27.08.1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (tj. DZ. U. z 2011r. Nr 127 poz. 721 z późn. zm.) osoby, które nie ukończyły 16 roku życia zalicza się do osób niepełnosprawnych, jeżeli mają naruszoną sprawność fizyczną lub psychiczną o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, z powodu wady wrodzonej, długotrwałej choroby lub uszkodzenia organizmu, powodującą konieczność zapewnienia im całkowitej opieki lub pomocy w zaspakajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku.

Bezsporne w sprawie było, że stan zdrowia małoletniej W. Ż. uzasadniał zaliczenie jej do osób niepełnosprawnych.

Sporne pozostawało, czy rozpoznane u W. Ż. schorzenia powodują, że wymaga ona konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znaczenie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji (punkt 7 wskazań).

Wszyscy lekarze badający małoletnią powódkę dla potrzeb niniejszego postępowania (w (...), we (...) i dwaj biegli sądowi) zgodnie orzekli, że brak podstaw do orzeczenia pkt 7 wskazań.

Sąd w całości dał wiarę opinii biegłych albowiem jest pełna, jasna, pozbawiona wewnętrznych sprzeczności i dostatecznie wyjaśniła wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia,.

Co prawda matka małoletniej powódki wniosła zastrzeżenia do opinii biegłych ale była to subiektywna, niepoparta żadnymi dowodowymi polemika laika z wysoko wykwalifikowanymi specjalistami. Biegli w opinii uzupełniającej szczegółowo odnieśli się do tych zastrzeżeń wskazując ich całkowitą bezzasadność.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron albowiem wszystkie fakty istotne dla rozstrzygnięcia wyjaśnione zostały przez biegłych.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ §1 kpc oddalono odwołanie.